

"Sóc un militant de la realitat"

Aquest divendres 7 d'abril, Fermin Muguruza presenta a la Sala Roxy de València el seu darrer treball, 'Brigadistak Sound System', dins de la seua gira europea. Entre concert i concert, EL TEMPS ha parlat amb ell de música, de vida i de compromís amb la realitat.

Després d'haver convertit la música basca en un referent internacional al capdavant de Kortatu, d'evolucionar amb Negu Gorriak i d'experimentar amb Dut, Fermín Muguruza ha reunit en el seu darrer disc músics d'Europa i d'Amèrica en un projecte comú: *Brigadistak Sound System*. Més reggae i més internacional que mai, Muguruza s'ha immers en la gira europea per presentar el nou treball. Aquesta arriba als Països Catalans divendres, dia 7 d'abril. En un concert organitzat pel segell independent 45 Revolucions i el periòdic *L'Avanç*, Muguruza actuarà a la Sala Roxy al costat de la formació valenciana *Obrint Pas*, la qual, al seu torn, també presentarà el seu darrer àlbum. Tarragona, el 14 d'abril, Palma de Mallorca, el 8 de juny, i Vilafranca del Penedès, el dia 9, són les altres cites del *Brigadistak Sound System* al nostre país.

—Com defineix el seu nou treball, *Brigadistak Sound System*?

—Es un disc amb el qual faig un recorregut pels llocs i ciutats amb què tinc relació, i on vaig trobant-me amb vells coneguts amb els quals ja havia col·laborat. Intente obrir un *soundsystem* [escenari musical itinerant] a escala mundial en què participe tota la gent que m'he anat trobant, bé com a músics, bé com a cantants, aportant cadascú el seu punt de vista.

—Fins a quin punt aquest disc, barreja de reggae amb música tecnològica, és experimental?

—Després de la dissolució de Negu Gorriak ja vaig comentar que m'agradaria molt experimentar en nous treballs en què la llibertat expressiva estiguera present. De totes maneres, la constant que marca tots els discos que he fet des de l'època de

Kortatu és la presència del reggae amb totes les seves derivacions, envaint altres estils. En aquest disc, si bé predomina el reage, també podem trobar jungle, rock steady, dub, tots els estils familiaritzats amb aquesta música.

—S'està produint una revolució electrònica en el camp musical i social, a l'estil d'allò que significà el rock radical basc dels anys vuitanta?

—El que veig és que després del moviment punk, va ser el rap el corrent que va heretar el contingut ideològic i l'actitud. No obstant això, al voltant de la música electrònica vivim una revolució, perquè sobretot dóna opció a molta gent per treballar amb pocs mitjans i fer coses molt bones. Generalment no hi trobem el component ideològic del punk o del rap, però crec que és un estil que reivindica la popularitat real de la música, retornar la música al poble perquè es torne vertaderament popular.

—Es considera una persona que fa de la seua música una causa?

—Sóc un militant compromès amb la realitat. Tot el que em toca, o em sensibiliza, procure expressar-ho a través de les cançons. Intente ser tan coherent com puc amb la vida, en la seua màxima expressió. Que la meua música siga una causa no és gens premedit-

at. I que tinga un significat per a determinats moviments socials, és una cosa que ix a banda del procés creatiu de les cançons.

—Què hi ha del Fermín Muguruza de Kortatu en el d'avui?

—Parlem de l'any 86, i per tant hi ha una evolució musical ben clara de catorze anys, quant a totes les infraestructures de so, per exemple. Però continue essent el mateix.

"El procés de pau es resoldrà i, amb els anys, un dia, el País Basc serà independent, però serà internacionalista, solidari amb la resta de pobles del món, que és el motiu pel qual sempre he lluitat."

—Grups com *Rage Against the Machine*, que canten cançons adscrites al front antisistema, estan situats entre els grups que més discos venen als Estats Units. Creu que una banda pot ser alhora revolucionària i número u en vendes?

—En molts grups, hi ha un component de compromís estètic, que no ètic. I això sempre aporta un plus per entrar en llistes comercials. Però en el cas de *Rage*, sí que existeix un compromís, encara que la banda funcione dins dels Estats Units, dins de “la màquina”. Conec algun dels seus components i sé que ells mantenen amb els seus diners l’oficina de solidaritat amb l’Exèrcit Zapatista a Los Angeles. Com *Rage*, també *Mano Negra* o *Manu Chao* són exemples de triomf i compromís. Obren molts espais als qui participem en moviments independents i lluitem pel nostre espai enfront de les multinacionals.

—Vostè ha creat el seu propi segell discogràfic, *Esan Ozenki Records*. Què pensa de les relacions de la indústria discogràfica amb els músics independents que volen editar un disc?

—A escala mundial es donen moviments al voltant de la concentració econòmica. No fa molt eren cinc les multinacionals que es repartien el pastís, ara ja en són quatre. S’estan produint aliances amb grans monstres de la comunicació com és, per exemple, *American On Line*. Tendim cap a la uniformació. Davant d’aquesta situació, hem d’estar atents i crear les nostres pròpies xarxes de solidaritat i d’informació. Aquest és el camí d’un treball independent. Ara hi ha una escena molt interessant de segells indepen-

dents i seria bo que els nous grups apostaren per ella.

—Tenint en compte la situació de conflicte que es viu a *Euskal Herria*, ha tingut problemes per cantar fora del seu país?

—Hi ha intents constants de cancel·lar concerts, i és cert que determinades ràdios no programen els meus temes. Actualment hi ha una persecució mediàtica, perquè sempre m’he declarat militant de l’esquerra abertzale. Jo dic que sóc militant d’*Euskal Herritarrok*, i com que els mitjans de comunicació barregen els conceptes de lluita armada i lluita política, que és, precisament, el que nosaltres diferenciem, doncs sí que existeix un linxament mediàtic contra la meua persona. De totes formes, ja fa molts anys que vaig emprendre aquest viatge i crec que amb el pas del temps cada cosa es col·locarà al seu lloc i es veurà qui ha contribuït a una cacera de bruixes i qui ha defensat la llibertat d’expressió.

—Des del seu punt de vista, quin és el futur immediat que podem trobar al País Basc?

—El que ocorrerà d’ací a poc temps, és que s’haurà de declarar una altra treva. Que el govern espanyol haurà d’asseure’s a parlar amb ETA. I que s’haurà de resoldre d’una vegada el procés de pau pendent que té el País Basc. Tot això portarà al reconeixement del dret d’autodeterminació, i amb els anys, un dia, el País Basc serà independent, però internacionalista, solidari amb la resta de pobles del món. Que és el motiu pel qual sempre he lluitat.

Fermin Muguruza, en una imatge urbana. Ell, com *Manu Chao*, és un exemple de triomf i compromís que ha transcendit els seus països d’origen fins a esdevenir icones de l’esquerra mundial.

Pau Caparrós